

DANIËLLE BUSCH

Fysiotherapeut

Lid van het kernteam NOU! en van de stuurgroep Paramedisch Platform Noordelijke Maasvallei in de regio Noordoost-Brabant.

NOU! staat voor Noordelijke Maasvallei-Oss-Uden-Meijerijstad.

Zij heeft al 15 jaar een eigen praktijk met 9 medewerkers in Cuijk, gemeente Land van Cuijk.

Daniëlle is tevens Voorzitter van FYNE, een netwerk van fysiotherapeuten in het Land van Cuijk en de kop van Noord-Limburg en neemt namens het paramedisch platform NM i.o. deel aan het Transmuraal Paramedisch Netwerk Mooi Maasvallei en de projectgroep Versterking Eerstelijnszorg.

Welke persoonlijke ontwikkeling heb je doorgemaakt tot nu toe?

Ik heb veel geleerd, vooral dat we de samenwerking regionaal moeten zoeken met en namens alle paramedici.

Ik was wel gewend om met stakeholders te overleggen zoals de Huisartsenzorggroep Syntein, het ziekenhuis en de gemeente, maar dat alleen vanuit mijn rol als voorzitter van FYNE, het lokale fysiotherapeuten netwerk. Wat nieuw is, is dat we elkaar als paramedici nog beter moeten leren kennen, ook op gebied van de ander zijn vak. Er zit zoveel kennis bij deze collega's, hoe delen we dat naar elkaar en naar de regio en waar zitten mogelijkheden voor samenwerking? Niet alleen in en rond je eigen praktijk waar we vaak al met elkaar samen werken, maar ook regionaal.

Ik merk nu dat de stakeholders in de regio ons als groep paramedici beter weten te vinden. Dit was vroeger anders. We zijn nu bijvoorbeeld in gesprek met Pantein in een Transmuraal Paramedisch Netwerk. Daar liggen zoveel kansen in de transitie van 2e naar 1e lijnszorg. We werken daar nu met hen aan thema's als Valpreventie en CVA maar er zijn nog zoveel meer onderwerpen waar we effectiever kunnen samenwerken.

Ook zitten we nu aan tafel bij het Platform Mooi MaasVallei. Dit is vooral te danken aan de contacten en de open houding van Pauline Terwijn, bestuursvoorzitter bij Pantein, waar het Maasziekenhuis deel van uit maakt.

“Er zit zoveel kennis bij de collega's in de regio. Hoe delen we dat naar elkaar en naar de regio en waar zitten mogelijkheden voor samenwerking?”

Wat zijn de leermomenten geweest in de groep?

Wat we samen geleerd hebben is dat we niet moeten afwachten totdat we het paramedisch platform volledig ingericht hebben maar dat we nú moeten aanhaken. De trein rijdt nu, je moet er nu opspringen. Dus niet afwachten, maar dóen!

Het platform is nog in oprichting, we doen het me de mensen die hier energie voor voelen en dezelfde missie en visie delen. Degenen die nu (nog) niet meedoen, is ook prima. Zij zullen waarschijnlijk snel merken dat het ook voor hen belangrijk is om aan te haken. En zo niet, dan is dat de eigen keuze.

Als professionals hadden we veel minder informatie en kijk op wat er landelijk en regionaal speelde. Robuust heeft ons geholpen om dat inzicht te vergroten. Over wat de uitvoering van het IZA betekent in onze regio en wat dat betekent voor de paramedici in de eerste lijn.

Dat heb je nodig om de urgentie en de prioriteiten te kunnen bepalen. Ook de begeleiding door Robuust bij de aanvraag van de ZonMw-subsidies die nu zijn uitgegeven geeft ons meer houvast in wat wij ermee zouden kunnen.

Concreet zijn mijn leerpunten:

1. Enthousiasme wil nog niet zeggen dat er stappen gezet gaan worden.
2. De groep is kwetsbaar als de achterban nog niet echt is aangehaakt, dus als het draagvlak er nog niet is. Dan is het van de kerngroep die gestart is afhankelijk, haken die af dan ligt alles stil.
3. Een financiële vergoeding voor de tijd die je erin steekt is essentieel wil het platform kunnen blijven bestaan. Nu vraag je mensen om alles in eigen tijd te doen, dat kun je niet blijven vragen. Dat er geen vergoeding tegenover staat maakt het platform daarom kwetsbaar. Het is goed dat er nu een subsidie aankomt die daarvoor ingezet kan worden.

Welke succesfactoren zijn te benoemen?

We worden gezien als paramedici! We zitten aan tafel of worden aan de regiotafels gevraagd om mee te denken! Er zijn dus nu al successen te noemen die we al bereikt hebben, zoals het aan tafel zitten bij de gemeenten bij de uitvoering van de ketenzorgtrajecten. Zoals bij het traject Valpreventie.

Maar ook het overleg met Syntein, de huisartsen coöperatie: we hebben sinds kort een overleg met elkaar. Daarover praten we over hoe krijgen we met elkaar de juiste zorg op de juiste plaats. Waar vullen we elkaar aan?

De factoren die hier aan bijdragen zijn vooral: het aan tafel zitten, daar waar beslissingen genomen worden. Het zichtbaar zijn in de regio bij andere zorgverleners maar ook de gemeenten. De achterban is nu wakker geschud, en ziet wat er gebeurt.

We denken ook na over het te vormen bestuur; welke competenties moeten de mensen hebben die hierin komen? En willen we een paramedicus als voorzitter of gaan we voor een onafhankelijk voorzitter? Hoewel dit dan een betaalde functie zal zijn kunnen we daarmee misschien meer gewicht in de schaal leggen bij overleggen.

Waar liggen de verbeterpunten? Zijn die er?

Met de kennis van nu: je moet je tempo aanpassen aan degenen die het langzaamst gaan. De achterban die de aandacht bij de zorg voor patiënten heeft is niet meteen aangehaakt bij landelijke en regionale issues. Draagvlak creëren is van belang, dát doet er toe.

We hadden bij de start met NOU! een hele grote initiatiefgroep. We hebben veel tijd met elkaar aan de missie/visie besteed, misschien wel te veel.

Misschien was het achteraf efficiënter geweest als we een kleinere groep hadden gehad.

We hebben de vorming van een entiteit aan het begin besproken. Was dat wel handig?

Maar zo gaat het: soms wil je sneller terwijl de achterban nog aan het nadenken is. We hadden ook tijd nodig om elkaar te leren kennen en daarmee te vertrouwen en te weten dat we samen voor hetzelfde doel gaan.

Wat waren de kantelpunten in het proces?

De bijeenkomst met Bart Smit, die een voordracht hield over de kracht van samenwerken en waar je echt invloed kunt uitoefenen was eigenlijk de eerste 'wakkerschudsessie'.

En er gebeurde pas echt iets toen de gemeente de SPUK/GALA gelden ontving met de bijbehorende verantwoordelijkheid om uitvoer te geven aan deze trajecten.

“We werden gevraagd om met hen mee te denken. Aan deze overlegtafel worden uiteindelijk wel de beslissingen over de transformatie genomen. Je hebt hier als paramedici nu écht een stem en het levert echt wat op als je samenwerkt.”

Ook het regionale Platform MooiMaasvallei, waarin zorg en welzijnspartijen zitting hebben zorgde voor een kanteling, of eigenlijk een versnelling. We werden gevraagd om met hen mee te denken.

Aan deze overlegtafel worden uiteindelijk wel de beslissingen over de transformatie genomen. Je hebt hier als paramedici nu écht een stem en het levert echt wat op als je samenwerkt. Dit zorgt ook voor dat we kennis maken met de paramedici in de ziekenhuizen en de verpleeghuizen, belangrijk omdat we uiteindelijk de zorg op elkaar kunnen laten aansluiten.

Welke tips heb je voor de procesbegeleiding?

- Het vormen van een entiteit bleek niet zo belangrijk te zijn in het begin van het proces. Terwijl wij dachten dat dit wel belangrijk was. Wij hadden daar geen of weinig ervaring mee en hebben daar best wat druk door ervaren. Het was fijn geweest als we eerder hadden geweten dat dit niet de eerste prioriteit was en dat andere processen belangrijker waren zoals draagvlak en achterban mobiliseren.
- Vaak werd gezegd: 'het is jullie tempo, niets moet, het is jullie proces dat je moet doorlopen'. Maar we wisten eigenlijk helemaal niet wat daarmee bedoeld werd. Welk proces? Als we daar meer inzicht in hadden gehad, hadden we zelf die keuzes kunnen maken. Gelukkig nam onze procesbegeleider op zo'n moment wel de leiding, dat hadden we echt nodig.

- Er wordt landelijk scholing aangeboden, bijvoorbeeld over bestuurlijke vaardigheden. Maar eigenlijk weet de achterban nog niet eens waarvoor zij die nodig zou kunnen hebben. Belangrijk om dat duidelijk te communiceren.
- De achterban wil graag informatie hebben over de functies van een bestuur. Wat doet een voorzitter, een secretaris en een penningmeester? En wat is een stuurgroep en een werkgroep? En vooral, hoeveel tijd kost het iemand om een bestuursfunctie te hebben?

Welke 3 tips geef je andere Paramedische Platforms mee?

1. Ga ervoor! Het heeft écht zin om samen de krachten te bundelen.
2. Laat je professioneel begeleiden door bijvoorbeeld een ROS. Zij weten wat landelijk en regionaal speelt en geven handen en voeten aan het proces.
3. Deel met je achterban de praktische voorbeelden en communiceer wat er allemaal gebeurt. Dat houdt hen betrokken.